

A BIBLIA

Wilhelm Busch

Egy fiatalember gyakran kigúnyolta a Bibliát. Egyszer megint lekicsinylő megjegyzést tett rá.

- olvasta maga már tulajdonképpen a Bibliát? - kérdeztem tőle.

- Ugyan mit gondol? Én és a Biblia! Nevetséges!

Elővettem egy vadonatúj, bőrkötésű Újtestamentumot:

- Nézze, ezt a szép kis Bibliát magának adom, ha megígéri, hogy elejétől végig elolvassa.

Az ajánlat nagyon csábító volt.

Azután hetekig nem láttam a fiatalembert.

Egyszer csak megint megjelent.

- Nos - kérdeztem -, hogy állunk a Bibliával?

Nagyon komolyan felelt:

- Tudja, különös dolog ez. Elkezdtem olvasni. Sok mindent nem értettem meg. Már abbahagytam volna - de hiszen megígértem, hogy végigolvasom! Azután sok mindent találtam benne, ami szíven talált és nyugtalanított úgy, hogy legszívesebben eldobtam volna a könyvet. De megígértem, és végig kellett olvasnom. Később annyi vigasztalást találtam benne, hogy egész boldog lettem. Amikor befejeztem, azt mondtam magamban: ha igaz az, amit ez a könyv mond, akkor el vagyok veszve, ha nem változtatok az életemen. Hozzáfogtam, hogy nagytakarítást csináljak a szívemben. És most - a Biblia az élet könyve számomra.

(Wilhelm Busch: Jézus a mi sorsunk c. könyvből)

Forrás: www.keresztenydalok.hu